

Branislav Michalka: Je Lukašenko horší „gangster“ ako ostatní politici? Dvojaký meter ako základ pokrokovej politiky a žurnalistiky

- CZ24 News | 12. listopadu 2021

Odvtedy, ako prichytený a vypočúvaný antický pirát uzemnil Alexandra Velkého svojím suchým konštatovaním, že je pirátom preto, lebo má len jednu loď a následným ubezpečením, že keby ich mal sto, tak by bol vojvodcom a dobyvateľom ako Alexander, sa toto prirovnanie medzi malým a veľkým gangstrom odohralo počas dejín nespočetnekrát. Odhaľuje ľuďmi poznaný fakt, bohužiaľ ešte stále nie všetkými, že morálne rozhorčenie, ktorým silní vládcovia častujú slabších vládcov, je často len výrazom ich sily a nie morálnej nadradenosti. Svätý Augustín vystihol základ tohto dvojakého metra, keď napísal: *„Čím iným sú štáty bez spravodlivosti, ak nie veľkým lúpežníctvom? Či nie sú lúpežnícke bandy malým kráľovstvom? Aj lúpežnícka banda sa riadi rozkazom svojho vodcu a podľa schválenej dohody sa delí o korisť.“*

Spravodlivosť konania by teda mala byť tým rozlišujúcim kritériom medzi štátom a lúpežníckou bandou. Podľa Platóna je potom spravodlivosť to, keď dávame každému, čo mu prináleží. A to, čo každému prináleží sa pomeriava podľa Pravdy s veľkým P, tej, o ktorej agnostici, relativisti a liberáli nechcú nič vedieť.

Je nutné konštatovať, že len veľmi málo štátnikov v dejinách splňalo toto kritérium a úplne sa vyhlo aspoň okrajovému angažovaniu v lúpežníckom remesle, čo by potvrdzovalo ďalšiu ideu svätého Augustína o štáte ako zle, ktoré je po prvom páde v Raji a následnom dedičnom hriechu, pre ľudí nevyhnutné. Každý štátnik si tým či oným spôsobom zašpinil aspoň trochu ruky, avšak zlo anarchie je natolko veľké a vedomie náchylnosti ku zlu u každého človeka natolko zrejmé, že ľudstvo nemá na výber a musí sa v najhoršom prípade podrobiť (samozrejme len do miery, ktorá neodporuje Božím prikázaniam a prirodzenosti) aj gangstrom oblečeným do saka ušitého v prestížnom krajčírskom salóne, navoňaným a ovládajúcim niekoľko jazykov.

Nie je však nutné, aby pri tomto bolestnom vedomí porušenej ľudskej podstaty, zaťatých zuboch a rezignácii na utopické hľadanie raja na Zemi zašlo ľudstvo tak ďaleko, že si začne navoňaných gangstrov, ktorí mu vládnu, idealizovať. A to dokonca len na základe toho, že mu to oni, pomocou širokého aparátu propagandistickej mašinerie, každodenne podsúvajú. Skrátka, nemal by hodnotiť veci na základe „dvojakého metra“, ktorý sa mu snažia nainštalovať do rozumu, aby veci rovnaké alebo minimálne veľmi podobné, vnímal účelovo ako zásadne odlišné, a ležiace na opačných póloch morálneho bojiska.

Príkladom takéhoto pokrytectva, ktoré pomeriava identické skutky ako zásadne odlišné, a vykopáva medzi nimi neprekročiteľnú morálnu priepasť, je hodnotenie toho, čo sa odohráva v posledných dňoch na poľsko-bieloruských hraniciach, pri ktorých sa zhromažďujú ázijskí a africkí migranti, privádzaní bieloruskými ozbrojenými silami. Bieloruský prezident Lukašenko, známy to „bubulák“ z rozprávok bruselskej babičky, je v reflexii západných médií a politických elít vykresľovaný a explicitne pomenovaný ako „gangster“ a jeho metódy, medzi ktoré bolo zaradené aj presúvanie nelegálnych migrantov od jedných hraníc k druhým, boli oficiálne označené ako „gangsterské“.

Európska únia, USA a ich spojenci, ktorí sa rozhodli hrať v tomto divadle úlohu spravodlivých, tým

chceli naznačiť, že Lukašenko vydiera a to tým, podľa nich, najvulgárnejším spôsobom. Chce, aby mu dali pokoj (typicky gangsterská požiadavka, že?) a tak týmito migrantmi naznačuje, že pokiaľ mu pokoj nedajú, nedopraje ani on pokoj im.

Zdroj: Flickr

A teraz príde porovnávanie, a s ním šplhanie na hory pokrytectva. Turecký prezident Erdogan, ktorý pred niekoľkými rokmi potlačil pokus o prevrat omnoho brutálnejšie ako Lukašenko, ktorý sa angažoval a stále angažuje, na rozdiel od Lukašenka, v bojových operáciách na území susedného suverénneho štátu (Sýria), ktorý nanovo islamizoval konštantínopolský chrám Hagia Sofia, a ktorý predovšetkým permanentne a systematicky vydiera Európu vyhrážaním sa, že pokiaľ mu nezaplatí, tak vypustí na jej územie ešte viac migrantov, je stále prezentovaný ako spojenec EÚ, spoľahlivý člen NATO a európski vrcholoví politici nemajú problém sa s ním fotografovať a dokonca aj objímať. Nie je prezentovaný a označovaný ako gangster, aj keď jeho metódy vykazujú všetky znaky elementárneho gangsterstva.

Pokrytectvo číslo dva: angažovanie sa v transferoch migrantov na hranice EÚ. Mimovládne

organizácie, ľavicovo-liberálni fanatici a aj oficiálne štruktúry únie už celé roky tvrdia, akým obohatením sú pre Európu migranti, ako ich strašne potrebujeme kvôli klesajúcej natalite a ako sme povinní im pomôcť. Príslušníci rôznych ľavicových úderiek sú vyznamenávaní za to, že pomáhajú presúvať (zachraňovať) migrantov k hraniciam vytúženej blahobytnej Európy, sú oslavovaní v liberálnych médiách a každý kto sa stavia proti presunu migrantov (Salvini, Le Penová, Orbán a pod.) je vykresľovaný ako beštia v ľudskej podobe. A hľa, odrazu je tu gangster Lukašenko, ktorý nerobí nič iné, ako tí usilovní humanisti z radov mimovládnych organizácií – presúva obohacujúcich migrantov k hraniciam EÚ.

Prečo ich Únia nevíta? Prečo Lukašenko nedostane cenu za to, že priviedol a zachránil pred ekonomickou mizériou tolko utečencov? Veď prispieva k multikultúrnemu a ekonomickému obohateniu Európy! Naznačuje tým snáď EÚ, že nemá o takéto obohatenie záujem? A prečo len v prípade gangstra Lukašenka a inak áno?

Že sa tí, ktorí tkajú tieto pavučiny pokrytectva, môžu nakoniec zaplietť do vlastných pavúčích výlučkov, o tom svedčí zmätok, ku ktorému nakoniec došlo pri hodnotení celej kauzy na bielorusko-poľských hraniciach. Zatiaľ čo gangster Lukašenko je obviňovaný z toho, že migrantom umožňuje dostať sa k hraniciam Európskej únie, poľská vláda je zase obviňovaná z toho, že ich nechce vpustiť na svoje a teda aj európske územie.

Schizofrénia pokrytectva tu dosahuje vrchol a to presne podľa šablóny: môj nepriateľ je zlý a koná zlo, zatiaľ čo ja som dobrý a konám dobro. Momentálne je totiž nepriateľom EÚ nielen Lukašenko, ale aj poľská vláda, voči ktorej chce Brusel prísne zakročiť kvôli mnohým kultúrno-etickým, právnym a politickým nezhodám. A tak liberálna bruselská a samozrejme aj washingtonská úderka, bijú hlava nehlava po temenách svojich nepriateľov, zaklínajú sa humanitou a ľudskými právami a je im dokonale jedno, že ich postoj si vnútorne odporuje. Musíme však uznať, že majú na toto svoje konanie právo – právo silnejšieho. Lukašenko a Poľsko majú len jednu loď, a preto sú to gangstri a porušovatelia ľudských práv, zatiaľ čo USA a EÚ majú stovky lodí a sú teda naplnení štátnickou múdrosťou.

Zdroj: The Globe Post

Tak sú tí migranti nakoniec zlí alebo dobrí? Sú aj zlí aj dobrí, podľa toho, kto ich prijíma a kto ich odmieta. To môže samozrejme niekedy vyvolať zmätok, pokiaľ nie je človek dostatočne ideologicky podkutý a uvedomelý. A aby bol zmätok dokonalý, nakoniec sa v bielorusko-poľskej kauze začal angažovať aj Vatikán. Ten obvinil ústami tajomníka sekretariátu Svätej stolice, arcibiskupa Gallaghera, poľskú vládu z nedostatku humánneho prístupu a z toho, že pristupuje k ľuďom ako k „veciam a číslam“ tým, že ich od hraníc odháňa. Zároveň chválil poľských biskupov, ktorí z rovnakých príčin kritizovali svoju vládu:

„Vieme, že napríklad v Poľsku bola Cirkev kritická voči prístupu úradov a snažila sa podporiť humanitárnejší a flexibilnejší prístup úradov. Myslím si, že poľskí biskupi nesúhlasia alebo sú mierne proti politike zastavovania imigrantov zo strany vlády. Myslím si, že toto je hlas Cirkvi, ktorý povzbudzuje každého, aby sa k tejto situácii staval nie ako k číslam alebo veciam, ale ako k ľuďom, ktorí sa, ako my všetci, nachádzajú vo veľmi vážnej situácii.“

Takže nakoniec Lukašenko urobil dobre, že ich k tým hraniciam priviedol a napomohol ich humanitárnej záchrane. Alebo nie?

Autor: Branislav Michalka

Zdroj: christianitas